

Sluttelig skal jeg omtale vore holdninger til donors anonymitet. Store dele af den socialdemokratiske gruppe inklusive mig selv kan godt forstå, at man som voksen måtte ønske at kende sine rødder, men mange af os mener, at der mangler oplysning om såvel biologiske som juridiske aspekter ved at ophæve anonymiteten. Den socialdemokratiske gruppe mener, at der er behov for lovgivning på dette område. Vi forventer et omfattende udvalgsarbejde, som vi positivt går i gang med.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Et af de slemme problemer, vi skal diskutere i dag, er, at man nu er i fuld færd med at få sunde kvinder presset ind i en meget belastende IVF-behandling. Og jeg mener, der er lavet trick i det forslag her. Det er formanden for lægernes etiske råd, Katrine Sidenius, der har gjort mig opmærksom på netop det, som fru Tove Lindbo Larsen – undskyld mig – er hoppet på: at det skulle være mere belastende at få foretaget en sen abort. Vi har aldrig før hørt dem snakke om, at det skulle være belastende. De har gjort det med stor frejdighed hele tiden, men nu skulle det altså være mere belastende end at få en IVF-behandling, som man jo ikke behøver, fordi man godt kan blive gravid.

Der er to argumenter her. Det ene er spørgsmålet om, hvorvidt det er mere belastende end at få en IVF-behandling. Det andet er: Hvem siger dog, at det skal være en fostervandsprøve-abort? Det er noget, de kommer i tanker om til lejligheden. Det kunne lige så godt være en moderkagebiopsi, som tages tidligt. Der er overhovedet ikke argumenteret for det.

Det, som jeg er blevet gjort opmærksom på – jeg havde ikke selv set det ved første gennemlæsning – er, at man nu prøver at lirke og liste og lokke kvinder, der ikke er noget i vejen med, til at gå ind i de her behandlinger, så man kan få de her æg på bordet. Det er så problematisk med den præimplantationsdiagnostik under alle omstændigheder, for den åbner jo igen for en hel række nye muligheder, så vi skal til at forbyde de underligste ting, næste gang vi på en eller anden måde skal se på loven.

Jeg synes, fru Tove Lindbo Larsen skal være opmærksom på, at der er ingen, der selv har sagt, at den sene abort er mere belastende. Jeg synes, det er meget slem, men jeg har aldrig hørt de andre sige det før. Men den tidlige abort er i hvert fald ikke i sig selv mere belastende,

den er meget mindre belastende end at gå ind i en IVF-behandling med store hormonbehandling og det hele. Og det er altså uhyggeligt, at vi nu lokker sunde kvinder i behandling, når det ikke er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Margrete Auken siger undskyld, når hun siger, jeg hopper på noget, for det gør jeg ikke. Skidt nu med det; det tager vi ikke så tungt.

Mere vigtigt er indholdet i det, som fru Margrete Auken siger. Vi presser ikke sunde kvinder til noget. Vi tilbyder. Jeg mener ikke, at man lokker. Det er et spørgsmål, om man har tillid til den, der skal vejlede og give information. Det er et spørgsmål om den pågældendes etiske sans, og det er et spørgsmål om den pågældendes pædagogiske evner og menneskelige egenskaber i øvrigt.

Jeg synes ikke, det, som fru Margrete Auken siger, er rigtigt. Jeg er enig i, at en abort er belastende. Jeg ved godt, at man kan tage en biopsi-prøve på et tidligere tidspunkt end den 20. uge, men jeg er ganske overbevist om, at en abort på et senere tidspunkt, om det så er 16. eller 20. uge, vil være mere belastende end en tidligere konstatering af nogle fejl, som man godt vil være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne prøve på i et vist omfang at svare fru Margrethe Auken.

For det første er det jo § 6, stk. 1, vi taler om. Og det handler om, at i øvrigt fertile par, der har forhøjet risiko for at få et barn med en alvorlig arvelig sygdom, kan få en kunstig befrugtning, hvis de ønsker det. Fru Margrete Auken har naturligvis læst bemærkningerne, og jeg håber, hun har lagt mærke til, hvor snæver en afgrænsning man har lavet her. Det kommer til at dreje sig om ganske få, der får den her behandling.

Det næste, jeg vil sige, er: Det er jo ikke rigtigt, at man bare kan gå ind og undersøge for eksempelvis genfejl på så kort en tid, at en fostervandsprøve vil være nok. Hvis fru Margrete Auken, når jeg kommer ned, vil se den publikation igennem, som jeg står med – den hedder »Prænatal genetisk information, rådgivning og undersøgelse« – så er der bagi et skema, der viser, dels hvor sent i forløbet i graviditeten man kan finde ud af de her ting, dels hvor lang